

Sygn. akt IX GC 882/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku IX Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: del.SSR Dorota Majerska-Janowska

Protokolant: Anna Gutowska - Czulik

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2013 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa **S. J.**

przeciwko **(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powoda S. J. kwotę 209.100,00 zł (dwieście dziewięć tysięcy sto złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lutego 2012 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz powoda S. J. kwotę 17.672,00 zł (siedemnaście tysięcy sześćset siedemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 7.200 zł (siedem tysięcy dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku kwotę 340,00 zł (trzysta czterdzieści złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych;

V. oddala wniosek powoda o nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

del.SSR Dorota Majerska-Janowska

Sygn. akt IX GC 882/12

UZASADNIENIE

S. J. domagał się od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. zapłaty kwoty 209.100,- zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Wskazano, iż w dniu 10 sierpnia 2010 r. powód zawarł z pozwaną spółką umowę nr (...), przedmiotem której było wykonanie na rzecz pozwanego robót instalacyjno technicznych na obiekcie A. położonego przy ul. (...) w O..

Za wykonanie powyższych prac powodowi przysługiwało wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 400.000,- zł netto. Podstawą do wystawiania przez powoda faktur VAT był pozytywny protokół wykonanych prac. Na podstawie podanej powyżej umowy powód wykonywał prace etapami za wykonanie których wystawiał faktury VAT a pozwany na podstawie tych faktur regulował należność.

W sierpniu 2011 r. powód wykonał wszystkie prace przewidziane umową a następnie pismem z dnia 25 sierpnia 2011 r. wniósł do Inspektora Nadzoru Teletechnicznego o ich odebranie. Końcowy odbiór prac powoda okazał się niemożliwy z uwagi na trwające prace budowlano-wykończeniowe. Prace wykonane przez powoda zostały odebrane przez: komisję, w skład której wchodził przedstawiciel pozwanego Kierownik robót- G. S. (1) (odbiór z dnia 12 sierpnia 2011 r. oraz z dnia 27 września 2011 r.) oraz przedstawicieli (...) S.A. (odbiór z dnia 30 września 2011 r.). Protokoły odbioru wykonanych prac nie zawierały zastrzeżeń.

Powód uzgodnił z pełnomocnikiem pozwanego K. O., iż wobec odebrania wszystkich prac w dniach 12 sierpnia i 27 września 2011 r. brak było potrzeby ponownego przeprowadzania odbioru tych prac. Protokoły odbioru prac zostały podpisane przez Inspektora Nadzoru w zakresie (...), kierownika Budowy oraz przedstawiciela pozwanej spółki – (...). Przedmiotem tych protokołów były odbiory prac teletechnicznych wykonywanych przez powoda w postaci instalacji strukturalnej, (...), C., kontroli dostępu, wewnętrznej instalacji SAP i oddymiania.

W grudniu 2011 r. powód oraz pełnomocnik pozwanego K. O. ustalili, że powód wystawi fakturę opiewająca na kwotę 209.100,- zł (brutto), stanowiąca rozliczenie ryczałtowego wynagrodzenia powoda z tytułu łączącej strony umowy. Jednocześnie pozwany zaproponował aby powód samodzielnie podpisał protokół odbioru prac, bowiem w dniach 12 sierpnia i 27 września 2011 r. zostały one odebrane przez przedstawicieli pozwanego a ponadto inwestycja została już zakończona a pracownicy pozwanego opuścili teren budowy. W dniu 5 grudnia 2011 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...)12.2011 na kwotę 209.100,- zł (brutto) i przesłał ją pozwanemu. Pozwany zwrócił powyższą fakturę powołując się na niezgodność protokołu z umową oraz wniósł o przesłanie protokołu końcowego podpisanego przez wykonawcę i zamawiającego oraz dostarczenie faktury z datą podpisania protokołu.

Pomimo wezwań do zapłaty pozwany nie uregulował należności, przy czym w piśmie z dnia 20 stycznia 2012 r. potwierdził, brak uiszczenia należności na rzecz powoda.

W dniu 10 lutego 2012 r. pozwany dokonał odbioru końcowego prac wykonanych przez powoda, udokumentowanego protokołem odbioru nie zawierającym żadnych zastrzeżeń. Ponadto pozwana spółka otrzymała od wykonawcy (...) S.A. wynagrodzenie za całość wykonanych prac, w tym prac wykonanych przez powoda.

(...) spółka z o.o. w K. wniosła o oddalenie powództwa. Podała poprzez swojego prokurenta, iż nie kwestionuje wykonanych prac natomiast według niego brak było prawidłowo wystawionej za te prace faktury.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10.08.2010 r. (...) spółka z o.o. w K. i S. J. zawarli umowę na mocy, której powód przyjął do wykonania zadanie inwestycyjne pod nazwą „wykonanie robót instalacyjnych technicznych dla zadania inwestycyjnego – budowa obiektu A. w O. przy ul. (...) w terminie 24.08.2010-15.11.2010.

Szczegółowy zakres prac instalacyjnych określała dokumentacja techniczna oraz załącznik nr 1 do umowy. Za wykonanie powyższych prac ustalono wynagrodzenie ryczałtowe w wysokości 400.000,- zł netto.

Wynagrodzenie powoda miało być płatne na podstawie faktur częściowych wystawianych do 25 dnia każdego miesiąca. Podstawą wystawienia faktury VAT był pozytywny protokół odbioru podpisany przez komisję powołaną przez prezesa pozwanej spółki. Faktury miały być płatne w pierwszy lub trzeci piątek miesiąca lub po upływie 30 dni od dostarczenia prawidłowo wystawionej faktury do siedziby pozwanego lub kierownika kontraktu, po pozytywnym zakończeniu procedury zatwierdzania złożonego dokumentu pod względem merytorycznym, formalnym i rachunkowym.

Do obowiązków zamawiającego należało terminowe przystępowanie do odbiorów częściowych i odbioru końcowego. Wykonawca obowiązany był niezwłocznie zawiadomić pisemnie Zamawiającego o ukończeniu prac i żądać przeprowadzenia odbioru końcowego lub częściowego. Zamawiający ustalał termin odbioru oraz miał powołać Komisję Odbiorowi nie później niż 5 dni roboczych od daty zawiadomienia o zakończeniu prac. Dla każdego odbioru przewidziano obowiązek sporządzenia protokołu oraz podpisania go przez Komisję oraz Wykonawcę.

Protokół odbioru dotyczący wykonania etapów prac stanowiących podstawę do rozliczeń finansowych miał być podpisany ze strony Zamawiającego przez Kierownika Robót (...), Kierownika Kontraktu oraz osobę upoważnioną do reprezentowania Zamawiającego pod rygorem nieważności (§ 10 pkt 1). Wszelkie zmiany umowy wymagały formy pisemnej pod rygorem nieważności (§ 16 pkt 1).

(**dowód:** umowa nr (...) z dnia 10.08.2010 r. – k.12-18; załącznik nr 1 – k.19)

W dniu 30.09.2010 r. S. J. wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 50.000 netto na podstawie protokołu odbioru częściowego robót nr 1 w obiekcie A.. Zestawienie wykonanych prac w tym zakresie podpisał z ramienia E. koordynator robót – G. S. (1).

(**dowód:** faktura nr (...) – k.21; protokół odbioru częściowego – k.22-23)

W dniu 29.10.2010 r. S. J. wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 150.000 netto na podstawie kolejnego protokołu odbioru częściowego robót nr 2 w obiekcie A.. Zestawienie wykonanych prac w tym zakresie i protokół podpisał z ramienia E. koordynator robót – G. S. (1) oraz K. O..

(**dowód:** faktura nr (...) – k.24; protokół odbioru częściowego – k.25-26)

W dniu 30.11.2010 r. S. J. wystawił pozwanemu fakturę na kwotę 30.000 netto na podstawie protokołu odbioru częściowego robót nr 3 w obiekcie A.. Zestawienie wykonanych prac w tym zakresie i protokół podpisał z ramienia E. koordynator robót – G. S. (1) oraz K. O..

(**dowód:** faktura nr (...) – k.27; protokół odbioru częściowego – k.28-29)

Należności wymienione w trzech powyższych fakturach zostały przez pozwanego zapłacone.

(okoliczności bezsporne)

Pismem z dnia 25.08.2011 r. powód zwrócił się do Inspektora Nadzoru (...) J. C. o dokonanie odbioru końcowego wykonanych instalacji teletechnicznych na obiekcie (...).

J. C. informował, że odbiór prac nie był możliwy z uwagi na niezakończenie robót budowlanych, wykończeniowych, które są niezbędne, aby była możliwość instalacji elementów końcowych przedmiotowych sieci systemów.

(**dowód:** pismo z dnia 25.08.2011 r. - k. 34)

W dniu 12.08.2011 r. dokonano odbioru technicznego przebudowy i budowy infrastruktury telekomunikacyjnej między inwestorem ((...)), Generalnym Wykonawcą (B.- Generalnym Wykonawcą) i E.jako podwykownicą, nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń.

Protokół został podpisany przez: przedstawiciela inwestora zastępczego – J. C., przedstawiciela generalnego wykonawcy – W. G., przedstawiciela podwykonawcy – G. S. (1).

(**dowód:** protokół odbioru technicznego z dnia 12.08.2011 r. – k. 35-36)

W dniu 27.09.2011 r. dokonano między inwestorem ((...)), Generalnym Wykonawcą (B.) i podwykonawcą (E.) odbioru technicznego instalacji strukturalnej, (...), C., Kontroli dostępu, nie zgłaszając żadnych zastrzeżeń.

Protokół został podpisany przez: przedstawiciela inwestora zastępczego – J. C., przedstawiciela generalnego wykonawcy – W. G., przedstawiciela podwykonawcy – G. S. (1). Obok przekreślonej daty i poprawionej daty był również podpis B. R. (1) – pracownika powoda.

(**dowód:** protokół odbioru technicznego z dnia 12.08.2011 r.- k-37-38)

W dniu 30.09.2011 r. doszło do odbioru prac pod nazwą „Przebudowa sieci teletechnicznych w związku z budową Centrum A. i (...) w O.” między przedstawicielem (...) S.A. i przedstawicielem Wykonawcy oraz Kierownikiem robót. Wskazano, że prace wykonano prawidłowo, bez uwag.

(**dowód:** protokół z dnia 30.09.2011 r. – k.42)

W dniu 5.12.2011r. powód wystawił pozwanemu fakturę VAT nr (...) za wykonanie robót teletechnicznych – etap końcowy na kwotę 170.000 zł netto (209.100 zł brutto) z terminem płatności na dzień 4.01.2012 r.

(**dowód:** faktura nr (...) – k.41)

Mailem z dnia 16.12.2011 r. pracownik powoda przesłał S. J. wzór protokołu robót, prosząc o jego uzupełnienie, podpisy oraz odesłanie go na adres firmy.

W oparciu o przesłany druk protokołu, powód podpisał protokół odbioru za całość robót, podając jako datę odbioru 27.09.2011r., wraz z zestawieniem wartości całości wykonanych robót.

S. protokołu został tego samego dnia przesłany pracownikowi pozwanego, który podziękował i oświadczył, że czeka na oryginał tego protokołu.

(**dowód:** protokół odbioru robót wraz z zestawieniem – k.30-31; maile z 16.12.2011 r. – k.32)

E. odesłał fakturę nr (...) z powodu niezgodności protokołu z umową. Proszono o przesłanie protokołu odbioru końcowego podpisanego przez zamawiającego i wykonawcę oraz dostarczenie faktury z datą podpisanego protokołu.

(**dowód:** pismo z dnia 30.12.2011 r. – k.43)

Pismem nadanym w dniu 17.01.2012 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 209.100 zł w terminie 3 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Ponowne wezwanie do zapłaty nadano w dniu 19.01.2012 r. Wraz z nim po raz kolejny przesłano pozwanemu w załączeniu sporną fakturę na kwotę 209.100 zł, uprzednio zwróconą.

W odpowiedzi na powyższe, pozwany odmówił zapłaty z uwagi na brak odbioru wykonanych prac między stronami.

W piśmie z dnia 27.01.2012 r. powód kwestionował stanowisko pozwanego, a jednocześnie oświadczył, że w każdej chwili jest gotowy do ponownego natychmiastowego odbioru wszystkich prac i ponownie zgłasza ich wykonanie.

(**dowód:** wezwania do zapłaty - k-44-45)

W dniu 10.02.2012 r. w siedzibie pozwanego, strony podpisały protokół odbioru końcowego wykonania robót technicznych zgodnie z umową nr (...). Nie zgłoszona żadnych zastrzeżeń a przedmiot odbioru przejął do użytkowania Inwestor. Protokół został podpisany przez: przedstawicieli Zleceniodawcy: Kierownika Budowy – G. S. (1) oraz Kierownika Kontraktu – K. O. jak również przez przedstawicieli Wykonawcy: Kierownika Projektu: W. K. i Kierownika Robót (...) B. R. (1).

(**dowód:** protokół odbioru końcowego z dnia 10.02.2012 r. - k-39-40)

Mailem z dnia 28.08.2012 r. pozwany zwrócił się o wystawienie oraz przesłanie duplikatu faktury (...)w kwocie 209.100 zł.

Duplikat został wystawiony tego samego dnia i przesłany listem poleconym, a następnie doręczony w dniu 31.08.2012 r.

(**dowód:** mail – k.152; faktura VAT wraz z dowodem nadania i doręczenia– k.153-155)

(...) S.A. w całości wypłacił wynagrodzenie (...) spółce z o.o. z tytułu wykonania robót instalacyjnych, elektrycznych, teletechnicznych i telekomunikacyjnych budynku A. w O..

(**dowód:** pismo z 10.01.2013 r. – k.129)

Sąd zważył, co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd dał wiarę dokumentom zarówno prywatnym jak i urzędowym, bowiem ich autentyczność ani prawdziwość w skuteczny sposób nie została podważona przez strony. W myśl art.245 k.p.c. stanowiły one dowód tego, iż osoba która je podpisała złożyła oświadczenie woli zawarte w dokumencie (domniemanie autentyczności), zaś dokumenty urzędowe, korzystały zarówno z domniemania autentyczności, jak i prawdziwości poczynionych w nich ustaleń.

Za wiarygodne uznano zeznania G. S. (1) co do wykonywanych przez obie strony w obiekcie A., gdyż korelowało to z treścią przedstawionych dokumentów, w tym z protokołami odbioru jak i zeznaniami pozostałych świadków („Z tego co wiem prace powoda zostały wykonane” , „Wszystkie prace były zakończone pod koniec października 2011 r. chodzi mi o prace powodowe” – k.133). Przy czym świadek zaznaczył, że części prac nie można było jesienią 2011 r. sprawdzić bo nie był jeszcze puszczać prąd, co uzupełniało się z adnotacją J. C. na piśmie powoda, zgłaszającym prace do odbioru (k.34). Natomiast kwestia prac dodatkowych pozostawała poza przedmiotem niniejszego sporu. Świadek wskazał, też iż przed komisją odbiorową rozumiał właśnie, osoby które z ramienia pozwanego podpisywały protokół odbioru. Nie słyszał też, by jakkolwiek komisję powoływał w tym celu prezes E.. Nie orientował się też w kwestii ustaleń między stronami, co miało być podstawą zapłaty powodowi za wykonane prace. Jednocześnie jakiegokolwiek ustalenia w przedmiocie upustu w związku z zastosowaniem załączników, nie miały swojego odbicia w treści umowy, a jej zmiana wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności. Zresztą pozwany nie udowodnił, by powód zastosował jakiegokolwiek odstępstwa w użytych materiałach od tych przewidzianych kontraktem.

Walentorygodności przyznano też zeznaniom W. G., który był przedstawicielem generalnego wykonawcy B. na budowie i potwierdził zakres wykonanych prac, jak też fakt zapłaty całości należności pozwanemu jako podwykonawcy. Okoliczności te potwierdzały też przedstawione protokoły odbioru, jak też wydruki z rachunków bankowych z przelewami na rzecz E.. Przy czym również wskazano, jak to podał G. S., iż pod koniec roku 2011 trwały już jedynie elementy rozruchowe. Świadek nie miał natomiast wiedzy kiedy i w jakiej formie odbywały się odbiory między stronami, nie przypominał sobie, by brał w nich udział.

Niewiele do sprawy wnosily też wiarygodne zeznania D. D. (1), który nie znał uzgodnień stron i z ramienia pozwanego, był na inwestycji by odebrać prace elektryczne. Wskazał jednak, że rozliczaniem powoda zajmował się pan S. i O., a on był tylko faktycznie wpisywany jako kierownik robót, bo jako jedyny miał do tego uprawnienia, choć rzeczywiście tym się nie zajmował (k.169), ani też nie uczestniczył w tych odbiorach między stronami. Zaś przy odbiorach między podwykonawcami powoda, co do zasady nie powoływało się żadnej komisji odbiorowej, choć zwykle taki podwykonawca uczestniczył w odbiorach z udziałem inwestora. Tłumaczyło to udział przedstawiciela powoda B. R. w czynnościach odbiorowych z

B.i (...) (k.37). Jednocześnie sama kwestia odbiorów na innych budowach, nie rzutowało na ustalenie stanu faktycznego w niniejszej sprawie, a co za tym idzie na treść rozstrzygnięcia.

Zdaniem Sądu odpowiadały prawdzie zeznania K. O. co do podpisania spornej umowy, rozliczania przez niego robót, ich wykonania („powód wykonał na dzień dzisiejszy wszystkie prace przewidziane tą umową” – k.172), gdyż miało to swoje odzwierciedlenie w przedstawionej dokumentacji, w tym w przedstawionych zestawieniach odebranych prac. Świadek ten również potwierdził, że w grudniu do pozwanego dotarła ostatnia faktura powoda za wykonane prace, lecz została odesłana z uwagi na brak protokołu odbioru. Następnie zaś sprzecznie zeznał, że jednak faktura ta nie

dotarła do wykonawcy, co jednak było w oczywistej sprzeczności z przedstawionym dowodem doręczenia. Pozwany otrzymał też protokół wypełniony samodzielnie przez S. J., lecz świadek uważał, że miał on drobne uchybienia formalne związane ze złą numeracją, niewypełnieniem wszystkich rubryk etc. Doszło też do rozruchu systemu, co przemawiało za tym, że całość prac została wykonana i oddana do użytku.

Za wiarygodne uznano też zeznania B. R. (1) – pracownika powoda, co do wykonach robót, jak również ich zakończenia pod koniec 2011 r., co uzupełniało się z zebraną dokumentacją, jak też zeznaniami pozostałych świadków. Nie przypominał sobie, by odbiór prac z inwestorem, uprawniał automatycznie do wystawiania własnej faktury i żądania zapłaty. Przy czym żadnej komisji odbiorowej pozwany między stronami nie powoływał, na co wskazał też D. D. (2). Przy czym trudno było dać wiary świadkowi, by pod odbiorze z lutego 2012 r. powód wystawił nową fakturę, skoro wcześniejszej nie anulowano. Lecz z uwagi na upływ czasu, logiczne było, że świadek przez ową fakturę z lutego 2012 r., mógł też rozumieć wystawienie kolejnego duplikatu faktury z grudnia 2011 r. za te wykonane końcowe prace.

Nie miały też znaczenia zeznania W. K., który nie wykonywał żadnych prac na inwestycji, a jedynie z ramienia powoda uczestniczył w podpisaniu protokołu odbioru robót w lutym 2012 r. siedzibie pozwanego, co potwierdzał ten dokument i zeznania B. R. (1).

Za wiarygodne uznano zeznania powoda, co do podpisanej umowy, zakresu wykonanych prac, gdyż w całości korespondowało to z zebraną dokumentacją jak i zeznaniami świadków. Przy czym S. J. zeznał, iż pozwany nie dokonywał żadnych potrąceń z należnego mu wynagrodzenia, zaś dokumenty wystawiane przez E., nie wskazały, by miało być inaczej.

Powód zaś jako dysponent procesu cofnął jako bezprzedmiotowe wnioski z zeznań W. O. jak i z opinii biegłego sądowego.

Przy czym zarządzeniem z dnia 20.09.2012 r. doręczono pozwanemu odpowiedź na pozew, zobowiązując na mocy art.207§2 k.p.c. do wniesienia odpowiedzi na pozew w terminie 14 dni. Jednocześnie pouczono go również o treści przepisu art.207 k.p.c. wraz z przedmiotowym zarządzeniem. Termin do wniesienia odpowiedzi na pozew, minął bezskutecznie, zatem zgodnie z przepisem art.207§6 k.p.c. Sąd miał obowiązek pominąć spóźnione twierdzenia i dowody pozwanego, chyba że uprawdopodobnił on, że nie zgłosił ich w odpowiedzi na pozew lub dalszym piśmie procesowym bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. Tym samym za spóźnione należało przyjąć, zgłoszone dopiero na rozprawach, twierdzenia pozwanego, by miało dojść do ustaleń w przedmiocie jakichkolwiek upustów w razie zastosowania zamienników. Poza tym ewentualna zamiana umowy w tym zakresie wymagała formy pisemnej pod rygorem nieważności, a pozwany nie udowodnił zaistnienia takich zmian do umowy, ani faktycznego posłużenia się przez powoda tańszymi materiałami. Pozwany nie przedstawił też żadnych dowodów na okoliczność dokonania jakichkolwiek potrąceń z należności objętej sporem. Musiało to skutkować pominięciem ewentualnych spóźnionych twierdzeń czy też dowodów.

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie budził wątpliwości zakres prac instalacyjnych powoda, jak również fakt ich wykonania i przejęcia instalacji do użytku. Potwierdzały to zebrane dokumenty, jak też zeznania wszystkich świadków.

Wobec tego istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy pozostałe do zapłaty wynagrodzenie należne powodowi z tego tytułu stało się wymagalne. Zgodnie z treścią umowy, strony przyjęły, że S. J. za roboty miał otrzymać zapłatę w kwocie 400.000 zł netto. Z tej kwoty zapłacono mu już należności: 50.000 zł netto, 150.000 zł netto i 30.000 zł netto, zatem do zapłaty pozostawała kwota objęta sporem czyli 170.000 zł netto tj.209.100 zł brutto.

Wykonane prace należało zakwalifikować jako co najmniej umowę o działo, a więc zgodnie z przepisem art.642§1 k.c. w braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należało się wynagrodzenie w chwili oddania działo. Niewątpliwie też doszło chociażby w dniu 10.02.2012 r. do formalnego odbioru wszystkich robót między stronami, co potwierdzał protokół z tej daty podpisany z ramienia pozwanego przez wszystkie osoby zajmujące się tą inwestycją

– to jest K. O. i G. S. (1), stwierdzający odbiór wszystkich prac bez zastrzeżeń. Były to osoby powołane właśnie przez prezesa pozwanego do wykonywania tych czynności, stanowiące jednocześnie ową komisję odbiorową, co wynikało chociażby z treści podpisanej umowy (K. O. jako pełnomocnik zarządu). Również świadkowie potwierdzili, że żadnej odrębnej komisji do takich zadań, nie powoływano.

Na prace te powód wystawił fakturę. Opiewała ona właśnie na kwotę 209.100 zł brutto. Nie była do tej pory zapłacona. Nie zawierała żadnych błędów rachunkowych, prawidłowo określała strony. Wielokrotnie była przesyłana do pozwanego, w tym również jej duplikaty w sierpniu 2012r., co potwierdzały dowody jej doręczenia. Powód zgłaszał też te roboty do odbioru, poprzez kontakt z G. S. (1), uczestnictwo w odbiorach z B., czy wysłane pisma w styczniu 2012 r. (k.49).

Skoro więc co najmniej w chwili zamknięcia rozprawy prace zostały wykonane, fakt ten został stwierdzony protokołem odbioru zarówno między stronami (10.02.2012r.), jak i pozwanego z Generalnym inwestorem, wystawiono fakturę, to w myśl art.642 k.c. w zw. z §3 umowy należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda pozostałe do zapłaty wynagrodzenie w kwocie 209.100 zł.

Przy czym zgodnie z umową, pozwany mógł przedstawić do potrącenia należności z tytułu zużycia prądu czy też z tytułu zabezpieczenia pieniężnego, jednakże E. nie udowodnił, by takie oświadczenia o potrąceniu złożył, zaś powód zaprzeczył, by fakt taki miał miejsce. Żadne faktury z tego tytułu przez pozwanego nie zostały do chwili zamknięcia rozprawy wystawione, zaś dowód w tym zakresie spoczywał na zamawiającym, jako wywodzącym z tego tytułu korzystne dla siebie skutki prawne (art.6 k.c.).

Trzeba jednak zauważyć, iż zgodnie z §3ust.4 umowy podstawą wystawiania faktury był pozytywny protokół odbioru. Na takie rozwiązanie strony jako profesjonalni przedsiębiorcy się zgodzili. Jeśli w tym zakresie decydowali się na inne nieformalne kontakty, to musieli się liczyć z ich konsekwencjami w świetle postanowień umowy. Oczywiście fakt sporządzenia takiego dokumentu, nie stał na przeszkodzie temu, że prace mogły się zakończyć dużo wcześniej, co jednak wobec braku aneksu do umowy, nie rzutowało na wymagalność wynagrodzenia między powodem a pozwanym. Sam protokół odbioru prac z (...) a pozwanym, nie świadczył jeszcze o tym, iż roboty te zgłoszono do odbioru przez pozwanego. Ponadto zakres tych prac nie pokrywał się w całości z zadaniami wykonanymi przez powoda. S. J. nie był też formalnym uczestnikiem odbiorów z inwestorem (k.35-38). Z samych podpisów przy zmienionej dacie odbioru (k.37) sporządzonych B. R. (1) i G. S. (1), nie można było wywnioskować, by miały one stanowić jednocześnie odbiór prac między stronami. Tym bardziej, że brak tam było akceptacji K. O.. Skoro więc strony na zasadzie woli stron, zgodziły się na konieczność sporządzania formalnych protokołów odbioru, samo oddanie prac inwestorowi, z obowiązku takiego nie zwalniało. Wprawdzie bowiem przesłano powodowi wzór protokołu do wypełnienia, co też uczynił, lecz dopiero w dniu 10.02.2012 r., ten zakres prac został faktycznie potwierdzony na piśmie przez pozwanego. Zaś zadaniem powoda było uzyskanie protokołu odbioru uprawniającego go do żądania zapłaty. W świetle podpisania takiego dokumentu w lutym 2012r., nie sposób przyjąć, by pozwany uchylał się od tej czynności.

Uwzględniając powyższe, Sąd doszedł do przekonania, by na mocy art.481 k.c. w zw. z §3 umowy, odsetki ustawowe za opóźnienie w płatności, zasądzić powodowi od dnia następnego po dniu sporządzenia protokołu odbioru czyli od dnia 11.02.2012 r. jak również po wystawieniu faktury za te prace, jej dostarczeniu oraz upływie terminu płatności w niej wskazanemu. Dopiero bowiem z chwilą podpisania protokołu odbioru między stronami, została pozytywnie zakończona procedura zatwierdzenia faktury pod względem merytorycznym, formalnym i rachunkowym zgodnie z §3 ust.5 umowy.

Musiało to skutkować oddaleniem powództwa w zakresie odsetek w pozostałym zakresie w oparciu o art.481 k.c. a contario.

O kosztach postępowania orzeczono na mocy art. 108 k.p.c. i art.98§1,3 k.p.c w zw. z art.99 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego jako przegrywającego co do zasady sprawę.

Na koszty procesu poniesione przez powoda składała się uiszczona opłata w kwocie 10.455 zł, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa i koszty zastępstwa procesowego. Koszty zastępstwa procesowego ustalono przy zastosowaniu §6 ust.7 i §2ust.1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. nr 163, poz.1348 ze zm.), uznając iż rodzaj i stopień zawłości sprawy oraz nakład pracy zawodowego pełnomocników nie uzasadniały obliczenia wynagrodzenia od wyższej stawki niż minimalna to jest 7.200zł. Sama okoliczność, iż pełnomocnik powoda stawiał się na rozprawach, w świetle okoliczności faktycznych sprawy, w dużej części niespornych, jak również przy braku konieczności precedensowych czy skomplikowanych wywodów prawnych, nie stanowiła podstawy do podwyższenia stawki z tytułu wynagrodzenia radcy prawnego. Okoliczności te mogły rzutować jedynie na wysokość wydatków profesjonalnego pełnomocnika, lecz nie zostały wykazane żadnym dokumentem czy wyliczeniem, chociażby w przedmiocie kosztów dojazdu na rozprawę. Sąd zaś w takiej sytuacji nie miał podstaw do podejmowania jakiegokolwiek aktywności z urzędu, skoro strona korzystała z usług zawodowego prawnika.

Jednocześnie wobec finalnego rozpoznania sprawy w postępowaniu zwykłym, na mocy art.113ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, ściągnięto na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Gdańsku od pozwanego, jako przegrywającego co do zasady sprawę, kwotę 340 zł kosztów wypłaconych kosztów świadkowi.

Sąd w ostatnim punkcie wyroku oddalił też wniosek powoda o nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności na mocy art.333 k.p.c. a conatario, bowiem nie zasądzono alimentów, roszczenia nie zostało uznane przez pozwanego, wyrok nie był zaoczny, nie dotyczył naruszonego posiadania, ani też roszczeń z tytułu papierów wartościowych. Zasądzona należność wynikała też z wykonanych prac instalacyjnych, a nie z dokumentów. Ponadto powód nie udowodnił, by opóźnienie uniemożliwiało lub znacznie utrudniało wykonanie wyroku albo narażało powoda na szkodę. Wprawdzie bowiem pozwany figurował w Krajowym Rejestrze Dłużników, lecz łączna kwota ujawnionego tam zadłużenia wynosiła około 46.000 zł (k.98), co w przypadku obrotu gospodarczego nie stanowiło bardzo wysokiej należności. Nie wykazano, by pozwany nie miał żadnego majątku, nieruchomości, pojazdów, sprzętu lub by się ich wyzbywał, tak że oczekiwanie do uprawomocnienia się wyroku, skutkowałoby automatyczną szkodą po stronie powoda. Tym bardziej, że jak wynikało z akt sprawy, E. otrzymał całość wynagrodzenia od Generalnego Wykonawcy (ponad 1.800.000 zł – k.124v.). W ocenie Sądu przepis art.333§3 k.p.c., mogący prowadzić do wyegzekwowania całości świadczenia z tytułu nieprawomocnego orzeczenia bezpośrednio na rzecz S. J., nie powinien zastępować innych środków procesowych, którymi powód mógłby się posłużyć w sytuacji uprawdopodobnienia roszczenia oraz naruszenia jego interesu prawnego, które jednak nie prowadziłyby do całkowitego zaspokojenia wierzyciela w sytuacji braku prawomocnego wyroku.

del. SSR Dorota Majerska-Janowska